

Tožeča stranka v podporo svoji tožbi navaja naslednje tožbene razloge:

Tožeča stranka navaja, da je tožena stranka kršila določbe Pogodbe (člen 107(1) PDEU in 108(2) PDEU, prej 87(1) ES in 88(2) ES) s tem, da je slednje napačno razlagala in uporabila zaradi zmote glede součinkovanja in presoje dejanskih okoliščin v povezavi s pojmom državnih pomoči.

Tožeča stranka v prvem delu tega tožbenega razloga, v povezavi z državno pomočjo št. 1 (prodaja rudnika Kassandra po nižji ceni od tržne) graja: a) napačno presojo obstoja državne pomoči kot posledico očitne napake v povezavi z okoliščino, da je država zgolj posrednik in z neobstojem uveljavljanja državnih sredstev pri spornem prenosu; b) (podredno), napačno presojo uporabe meril zasebnega investitorja, c) (podpodredno) napačno presojo dodelitve pomoči zaradi očitno napačnega izračuna vrednosti rudnika, tal in nahajališča mineralov, kakor tudi zatrjevanega dejanskega obratovanja rudnika v času prodaje, d) (še bolj podredno) napačno presojo izkrivljanja konkurence in vpliva na trgovanje med državami članicami.

V podporo drugega dela prvega tožbenega razloga, glede državne pomoči št. 2 (oprostitev plačila davka ob prenosu lastninske pravice) uveljavlja napačno presojo dodeljene državne pomoči ter zatrjevano izkrivljanje konkurence in vpliva na trgovanje med državami članicami.

Glede drugega tožbenega razloga tožeča stranka navaja, da je tožena stranka kršila člen 14(1), drugi stavek, Uredbe (ES) št. 659/1999 ⁽¹⁾ s tem, ko je kršila načela sorazmernosti, lojalnega sodelovanja, pravne varnosti in varstva legitimnih pričakovanj.

Tožena stranka naj bi v luči teh načel pri tehtanju med nevarnostjo izkrivljanja konkurence in prednostjo nadaljnega obratovanja spornega rudnika storila napako.

Nazadnje tožeča stranka v zvezi s tretjim ničnostnim razlogom navaja, da je tožena stranka glede obstoja državne pomoči in njene združljivosti z notranjim trgom kršila določbe v zvezi z utemeljitvijo (člen 296 PDEU, prej člen 253 ES).

Tožena stranka naj ne bi pojasnila, zakaj naj bi se prodajno ceno rudnika Kassandra, ki naj bi očitno izhajala iz zasebnih sredstev, pripisalo državi in ne pojasnjuje zakaj bi bilo po njenem mnenju v tem primeru treba plačati tako davek ob prenosu lastninske pravice za rudnik ter tla in ne le za rudnik. Poleg tega naj pri izračunu vrednosti rudnika, tal in nahajališč mineralov ne bi pojasnila zakaj je bila dodeljena državna pomoč

in se selektivno opirala delno na poročilo Behre Dolbear in delno na lastno samovoljno argumentacijo, ki je v preostalem glede na negativno vrednost zaprtega rudnika protislovna.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES.

Tožba, vložena 4. maja 2011 – Lidl Stiftung proti UUNT – Lactimilk (BELLRAM)

(Zadeva T-237/11)

(2011/C 204/46)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Nemčija) (zastopnik: T. Träger, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druška stranka pred odborom za pritožbe: Lactimilk, SA (Madrid, Španija)

Predloga

— Odločba četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 1. marca 2011 v zadevi R 1154/2009-4 naj se razveljavi; in

— toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „BELLRAM“ za proizvode iz razreda 29 – prijava znamke Skupnosti št. 5074281

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: druga stranka pred odborom za pritožbe

Navajana znamka ali znak: španska registracija št. 2414439 figurativne znamke „RAM“ za proizvode iz razreda 29; španska registracija št. 98550 figurativne znamke „Ram“ za proizvode iz razreda 29; španska registracija št. 151890 besedne znamke „RAM“ za proizvode iz razreda 29

Odločba oddelka za ugovore: ugoditev ugovoru

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: Tožeča stranka v utemeljitev svoje tožbe navaja pet tožbenih razlogov.

S prvim tožbenim razlogom tožeča stranka trdi, da so z izpodbijano odločbo kršeni členi 63(2), 75 in 76 Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 (v nadaljevanju: Uredba) in pravica tožeče stranke do izjave, ker odbor za pritožbe ni pozval strank, naj podajo mnenje glede njegovega namena opreti se na prejšnjo znamko, ki ni znamka, ki jo je pri svoji presoji upošteval oddelek za ugovore.

Z drugim tožbenim razlogom tožeča stranka trdi, da je z izpodbijano odločbo kršen člen 41 Uredbe v povezavi s pravilom 15(2)(f) izvedbene uredbe, ker je odbor za pritožbe upošteval proizvode, ki niso bili pravilno identificirani v pisnem ugovoru in znotraj roka za vložitev ugovora.

S tretjim tožbenim razlogom tožeča stranka trdi, da so z izpodbijano odločbo kršeni členi 42(2), 42(3) in 15 Uredbe, ker odbor za pritožbe ni pravilno ocenil obsega proizvodov, glede katerih se zahteva registracija, glede na dokaz uporabe, ki je bil predložen.

S četrtem tožbenim razlogom tožeča stranka trdi, da je z izpodbijano odločbo kršen člen 76 Uredbe v povezavi s praviloma 50(1) ter 19(1) in (3) izvedbene uredbe, ker je odbor za pritožbe napačno upošteval velik razlikovalni učinek prejšnje znamke.

Nazadnje, s petim tožbenim razlogom tožeča stranka trdi, da je z izpodbijano odločbo kršen člen 8(1)(b) Uredbe, ker je odbor za pritožbe napačno domneval visoko podobnost med proizvodi. Glede podobnosti med znaki odbor za pritožbe zaradi enotnega pomena „BELLRAM“ v španskem jeziku ni domneval, da so znaki različni ali malo podobni. Znaka „BELLRAM“ in „RAM“ nista zamenljiva, ker so proizvodi le malo podobni in znaka različna ali malo podobna.

Tožba, vložena 3. maja 2011 – Sigma Alimentos Exterior proti Komisiji

(Zadeva T-239/11)

(2011/C 204/47)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Sigma Alimentos Exterior, SL (Madrid, Španija) (zastopnik: M. Ferre Navarrete, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- člen 1(1) izpodbijanega sklepa razglasi za ničen v delu, v katerem je ugotovljeno, da člen 12(5) Texto Refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades (prečiščeno besedilo zakona o davku od dohodkov pravnih oseb) (TRLIS) vsebuje elemente državne pomoči;
- podredno, člen 1(1) izpodbijanega sklepa razglasi za ničen v delu, v katerem je ugotovljeno, da člen 12(5) TRLIS vsebuje elemente državne pomoči, kadar se uporabi za pridobitev deležev, ki pomenijo pridobitev nadzora;
- podredno, člen 4 izpodbijanega sklepa razglasi za ničen v delu, ki vsebuje odredbo za izterjavo pomoči za transakcije, ki so bile izvedene pred objavo končne odločbe, ki je predmet te tožbe, v Uradnem listu Evropske unije;
- Komisiji naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v predmetnem postopku je v poslovnih letih od 2008 do 2010 pridobila deleže v družbah s sedeži v Združenih državah in Peruju z amortizacijo dobrega imena, ki izhajajo iz pridobitve večinskih deležev v teh družbah, na podlagi člena 12(5) TRLIS.

Komisija je 12. januarja 2011 sprejela sporni sklep C(2010) 9566 konč. o davčni amortizaciji finančnega dobrega imena (goodwill) za prevzeme tujih deležev št. C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) Španije. Španska davčna uprava je zaradi tega sklepa začela s postopki preverjanja, da bi popravila amortizacije, ki jih je uporabljala tožeča stranka.

Tožeča stranka v utemeljitev svoje tožbe navaja dva razloga.

1. Prvi razlog temelji na neizpolnjevanju pogojev za to, da bi se ukrep štelo za državno pomoč.
 - Tožeča stranka v zvezi s tem zatrjuje, da je glavni razlog, zakaj obravnavane davčne ureditve ni mogoče šteti za državno pomoč, neselektivnost spornega ukrepa. Komisija namreč napačno meni, da dejanska selektivnost obstaja na podlagi favoriziranja domačih prevzemov in zahteve po vsaj 5-odstotnem deležu. Po mnenju tožeče stranke je Komisija tak sklep sprejela, ne da bi analizirala tipologijo in področja dejavnosti družb, ki so uporabile navedeno ureditev.
2. Drugi razlog temelji na pomanjkanju obrazložitve sklepa.
 - Tožeča stranka navaja, da je utemeljitev, zakaj Komisija meni, da za nakup družb v Združenih državah in Peruju ni izrecnih pravnih ovir, v vseh pogledih nezadostna.